

Is de Federale Controlecommissie Euthanasie een schijnvertoning?

Sinds de invoering van de euthanasiewet in 2002 zijn er in België reeds meer dan 8.000 euthanasiegevallen geregistreerd. Deze gerapporteerde euthanasiegevallen worden allemaal 'anoniem' gecontroleerd door de Federale Controle- en Evaluatiecommissie Euthanasie. De woorden 'anoniem' en gecontroleerd dienen echter sterk gerelativeerd te worden.

Heel wat euthanasieverslagen die ter controle aan de commissie worden voorgesteld, zijn immers gerelateerd aan euthanasiegevallen waarbij leden van die 'Controlecommissie' en zelfs de voorzitter ervan betrokken zijn. Op 30 september 2013 heeft diezelfde voorzitter bijvoorbeeld nog onder het toezien van de camera's een transgender een letale injectie toegediend. Dit enorm gemedia-tiseerd dossier zal nu 'anoniem' worden beoordeeld door de Federale Controle- en Evaluatiecommissie Euthanasie. Nochtans heeft de voorzitter al in verscheidene mediaberichten aangegeven dat het door hem toedienen van de letale injectie bij de transgender perfect kadert binnen de krijtlijnen van de Belgische euthanasiewetgeving. Bovendien gaf de voorzitter aan dat ook buitenlanders steeds meer de weg vinden naar België om van hem een letale injectie te krijgen. Wie van de door de Belgische Staat benoemde leden, zal deze voorzitter durven tegenspreken?

Vleugellam

Hoe kan een 'onpartijdige' commissie überhaupt een voorzitter aanvaarden waarvan iedereen weet dat hij rechter en partij is?

Moeten we verwonderd zijn dat er nog geen enkel dossier naar het gerecht doorgestuurd werd voor verder onderzoek?

De officiële documenten die de wet voorschrijft en die de arts dient in te vullen, bestaan uit twee luiken. Het eerste luik is geheim. Hierin staan zowel de diagnose als de naam van de patiënt én van de dokters die betrokken waren in het euthanasiedossier. De euthanasiecommissie kan enkel kennis nemen van een tweede luik met anonieme en weinig relevante gegevens. De arts zou in dit tweede

'anonieme' luik quasi moeten verklaren de wet niet toegepast te hebben vooraleer de commissie zou kunnen beslissen om het eerste luik te openen!

Als een lid van de commissie echter zelf een geval heeft gemeld dan weet hij perfect welk dossier van hem komt. Daar bovendien de meerderheid van de leden van de 'controlecommissie' zich reeds als voorstanders van euthanasie ge-out hebben, is de kans quasi nihil dat een meerderheid van twee derden zou gevonden worden om de

zaak verder te onderzoeken, laat staan om door te verwijzen naar de Procureur des Konings.

De commissie euthanasie kan dus wel een evaluatie van de euthanasie-registraties verrichten, maar ze is volledig vleugellam qua controlefunctie! Nochtans was het volgens de toenmalige indieners van het wetsvoorstel juist deze commissie die een garantie was op het correct uitvoeren van de wet!

College van magistraten

Als conclusie stellen we dan ook vast dat zelfs de strikte toepassing van de wetgeving geen enkele waarborg inzake misbruiken kan verzekeren. Als die commissie daarenboven van haar voorzitter aanvaardt dat hij zich in de pers steeds opnieuw als rechter en partij profileert, dan wordt het dringend tijd om het voortbestaan van die commissie in twijfel te trekken. Daar die commissie als taak heeft te bepalen of handelingen eventueel onder de strafwet vallen, dient het debat geopend te worden of die commissie toch niet best vervangen wordt door een college van magistraten, al dan niet geadviseerd door artsen.

Dr. Med. Georges Casteur, huisarts, Oostende
Dr. Sc. Tom Mortier, Departement Gezondheidszorg en Technologie, Katholieke Hogeschool Leuven

Hoe kan een 'onpartijdige' commissie een voorzitter aanvaarden waarvan iedereen weet dat hij rechter en partij is?
